

Dosarul nr. 2ra-1416/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Daguța

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Secrieru, V. Cotorobai, I. Țurcan

Î N C H E I E R E

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Moșneaga Ludmila,
reprezentată de avocatul Andriuța Violeta,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Moșneaga
Ludmila împotriva Inspectoratului de Poliție Centru, intervenient accesoriu
Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității cu
privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021,

c o n s t a t ă :

La 11 iunie 2020, Moșneaga Ludmila a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului de Poliție Centru, intervenient accesoriu Consiliul pentru
Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității cu privire la
repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Moșneaga Ludmila a menționat că la 10 februarie 2020,
Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a
demis decizia nr. 224/19, prin care a constatat discriminarea pe criteriu de statut
social în acces de protecție egală din partea legii și în realizarea drepturilor
părintești.

Prin decizia în cauză, s-a constatat discriminarea sa pe criteriu de statut social
în acces la protecție egală din partea legii de către Inspectoratul de Poliție Centru.

Astfel, a invocat că a fost tratată mai defavorabil de către angajații
Inspectoratului de Poliție Centru prin refuzul de a atrage la răspundere
contravențională a fostului soț pentru nerespectarea graficului de întrevederi cu
copiii, stabilit de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Centru.

În susținerea poziției, Inspectoratul de Poliție Centru a explicat că nu a fost
posibilă tragerea la răspundere contravențională a fostului soț pentru nerespectarea
graficului de întrevederi cu copiii, deoarece are un caracter de recomandare.

La caz, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a concluzionat că angajații poliției au invocat diverse motive pentru a-și justifica inacțiunile, însă sancționarea contravențională a tatălui pentru încălcarea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copiii, este unica pârghie la care poate să recurgă în vederea realizării dreptului de a comunica cu copiii.

Însă, angajații poliției nu au întreprins măsurile necesare întru restabilirea contactului dintre mamă și copiii săi.

Prin urmare, Consiliul a constatat că angajații Inspectoratului de Poliție Centru au tolerat un proces de înstrăinare a legăturii părintești, în defavoarea Ludmillei Moșneaga, prin urmare dreptul ultimei de a comunica cu copiii.

De asemenea, reclamanta a specificat că prin decizia nr. 224/19 din 10 februarie 2020, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a constatat că poziția de putere între Moșneaga Ludmila, care a îngrijit copiii de mai mulți ani și nu a activat în domeniul său profesional și fostul soț, care deține un post înalt, a calificat angajații de poliție să nu acționeze conform prevederilor legale, aceasta fiind calificată de Consiliu ca p acțiune discriminatorie la protecție egală din partea legii determinată de statutul social al său.

În opinia reclamantei, și reieșind din prevederile art. 18 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurarea egalității din 25 mai 2012, una din modalitățile de eliminare a discriminării vizează repararea prejudiciului material și moral cauzat ca urmare a actului de discriminare.

Reclamanta Moșneaga Ludmila a solicitat încasarea de la Inspectoratul de Poliție Centru a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moșneaga Ludmila.

S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Centru, Direcția de Poliție Chișinău în beneficiul Ludmillei Moșneaga suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, cererea a fost respinsă.

S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Centru, Direcția de Poliție Chișinău în beneficiul statului suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 224/19 din 10 februarie 2020, s-a constatat că, Inspectoratul de Poliție Centru, prin acțiunile angajaților săi, a admis discriminarea Ludmillei Moșneaga pe criteriu de statut social în acces la protecție egală din partea legii, când Inspectoratul de Poliție Centru sub diferite motive neîntemeiate a refuzat atragerea la răspunderea contravențională a fostului soț al reclamantei, Moșneaga Vladimir și care de către Inspectoratul de Poliție Centru a fost perceput ca procuror care deține un post înalt în raport cu reclamanta, care, fiind avocat de mult timp nu a activat în domeniu ei profesional și a îngrijit copii comuni.

La fel, instanța de judecată a menționat că decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 224/19 din 10 februarie 2020, nu a fost contestată de Inspectoratul de Poliție Centru în modul și termenul prevăzute de lege și a intrat în vigoare, căpătând forța juridică.

Astfel, instanța de fond a concluzionat că este angajată răspunderea civilă a Inspectoratului de Poliție Centru pentru faptele de discriminare admise în privința

reclamantei și prin urmare dreptul Ludmillei Moșneaga de a solicita repararea prejudiciului moral cauzat de către pârât.

Deci, prima instanță a ajuns la concluzia că cererea reclamantei este întemeiată în partea obligării pârâtului la compensarea prejudiciului moral cauzat, totodată cerința în partea încasării sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, este exagerată și în esență nu urmărește compensarea prejudiciului moral cauzat, ci urmărește obținerea unui venit fără justă cauză.

La caz, instanța de fond a reiterat că potrivit prevederilor art. 448 din Codul contravențional, reclamanta a avut dreptul de a contesta decizia adoptată de către agentul constatator în termenul și modul prevăzut de lege, însă nu a întreprins acțiuni de contestare a deciziei Inspectoratul de Poliție Centru.

Or, în circumstanțele stabilite, gradul de vinovăție al pârâtului este redus.

La fel, instanța de judecată a reținut că reclamanta nu a prezentat probe concludente prin care ar fi demonstrat faptul că refuzul pârâtului de atragere a fostului soț la răspundere contravențională a avut un impact sever negativ asupra sa, modului său de viață și statutului social și ar fi suferit în urma refuzului respectiv, prejudiciul pretins în mărime de 100 000 lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul moral reclamantei de către pârât, având în vedere caracterul compensatoriu sumei ce urmează a fi încasată de la pârât cu titlu de prejudiciul moral cauzat reclamantei, ținând cont de despăgubirile acordate în împrejurări similare, suma de 1 000 lei este în măsură de a atenua suferințele psihice cauzate reclamantei, fiind echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Andriuța Violeta în interesele Ludmillei Moșneaga și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020.

La 29 iulie 2021, Moșneaga Ludmila, reprezentată de avocatul Andriuța Violeta, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurenta Moșneaga Ludmila, în motivarea recursului a menționat că cuantumul prejudiciului moral încasat de instanțele de judecată este unul foarte mic, or, nu a fost luat în considerație faptul că nu a avut acces la copiii săi minori timp de doi ani.

Prin urmare, instanțele judecătorești nu au ținut cont de suferințele psihice și fizice provocate de fostul soț pe parcursul a doi ani, iar înscrisurile prezentate nu au fost apreciate de instanță în modul corespunzător.

La 19 august 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Inspectoratul de Poliție Centru și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității la 24 august 2021, conform avizelor de recepție (f.d. 165-166).

La 21 septembrie 2021, Inspectoratul de Poliție Centru a depus referință la recursul declarat de Moșneaga Ludmila, prin care a solicitat încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. g) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 mai

2021, iar la 01 iulie 2021, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia nmotoivată (f.d. 150).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 29 iulie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Moșneaga Ludmila, reprezentată de avocatul Andriuța Violeta, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Moșneaga Ludmila, reprezentată de avocatul Andriuța Violeta.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari